

piątek, 24.11.2023

Wspomnienie Świętych męczenników Andrzeja Dung-Lac i Towarzyszy

Pierwsi misjonarze, którzy przynieśli wiarę chrześcijańską do Wietnamu, przybyli tam w 1533 r. Ich działalność nie spotkała się z przychylnością władz, które wydalaly obcokrajowców ze swojego terytorium. Przez kolejne trzy stulecia chrześcijanie byli prześladowani za swoją wiarę. Wielu z nich poniosło śmierć męczeńską, zwłaszcza podczas panowania cesarza Minh-Manga w latach 1820-1840. Zginęło wtedy od 100 do 300 tysięcy wierzących. Stu siedemnastu męczenników z lat 1745-1862 św. Jan Paweł II kanonizował w Rzymie 18 czerwca 1988 r. (ich beatyfikacje odbywały się w czterech terminach pomiędzy 1900 i 1951 rokiem). Wśród nich jest 96 Wietnamczyków, 11 Hiszpanów i 10 Francuzów; było to ośmiu biskupów i pięćdziesięciu kapłanów; pozostali to ludzie świeccy. Prawie połowa kanonizowanych (50 osób) należała do Rodziny Dominikańskiej. Ponieważ zamieszkiwali oni teren apostołatu Tonkin Wschodni (położony na wschód od rzeki Czerwonej), który papież Innocenty XIII powierzył dominikanom z Filipin, nazywa się ich często męczennikami z Tonkinu. ?Andrzej Dung-Lac, który reprezentuje wietnamskich męczenników, urodził się jako Dung An Tran około 1795 r. w biednej, pogańskiej rodzinie na północy Wietnamu. W wieku 12 lat wraz z rodzicami, którzy poszukiwali pracy, przeniósł się do Hanoi. Tam spotkał katechetę, który zapewnił mu jedzenie i schronienie. Przez trzy lata uczył się od niego chrześcijańskiej wiary. Wkrótce przyjął chrzest i imię Andrzej. Nauczywszy się chińskiego i łaciny, sam został katechetą. Został wysłany na studia teologiczne. 15 marca 1823 r. przyjął święcenia kapłańskie. Jako kapłan w parafii Ke-Dam nieustannie głosił słowo Boże. Często pościł, wiele czasu poświęcał na modlitwę. Dzięki jego przykładowi wielu tamtejszych mieszkańców przyjęło chrzest. W 1835 r. Andrzej Dung został aresztowany po raz pierwszy. Dzięki pieniądзом zebranych przez jego parafian został uwolniony. Żeby uniknąć prześladowań, zmienił swoje imię na Andrzej Lac i przeniósł się do innej prefektury, by tam kontynuować swą pracę misyjną. 10 listopada 1839 r. ponownie go aresztowano, tym razem wspólne z innym kapłanem, Piotrem Thi, którego odwiedził, by się u niego wypowiedzieć. Obaj zostali zwolnieni z aresztu po wpłaceniu odpowiedniej kwoty. Okres wolności nie potrwał jednak długo. Po raz trzeci aresztowano ich po zaledwie kilkunastu dniach; trafili do Hanoi. Tam przeszli niezwykle tortury. Obaj zostali ścięci mieczem 21 grudnia 1839 r. Andrzej był w pierwszej grupie męczenników wietnamskich beatyfikowanych w 1900 r. ?Tomasz Tran Van-Thieu urodził się w 1820 roku w Trung-Quang w rodzinie chrześcijańskiej. Był seminarzystą wietnamskim. Po aresztowaniu proponowano mu uwolnienie, gdyby poślubił córkę mandaryna, co oczywiście wymagałoby zmiany wiary. Zniósł mężnie okrutne przymuszanie do odstępstwa od wiary i straszne tortury. Zginął uduszony 21 września 1838 roku. ?Emanuel le Van-Phung (ur. 1796 r.) był męznym katechetą wietnamskim, który odważył się dać schronienie katolickiemu kapłanowi ks. Piotrowi Doan Cong Qui. Odkryto to i obu zgładzono w Chan-doc 31 lipca 1859 r. ?Agnieszka (Agnes) Le Thi Thanh, znana również jako Agnieszka Đê (wiet. Anê Lê Thi Thành) jest jedyną kobietą z grona 117 kanonizowanych w 1988 r. męczenników wietnamskich. Urodzona ok. 1781 r. w rodzinie chrześcijańskiej, była mężatką i matką sześciorga dzieci, które wychowywała po katolicku. W okresie prześladowania chrześcijan udzielała pomocy misjonarzom. Została aresztowana w marcu 1841 r. razem z księdzem, którego ukrywała w swoim domu. Żołnierze splądrowali dom i rozkradli dobytek rodziny. Była torturowana, ale nie wyrzekła się wiary. Oprawcy nie zdążyli wykonać na niej wyroku, ponieważ w więzieniu zaraziła się czerwonką i zmarła 12 lipca 1841 r. ?Biskup Ignacy Delgado OP (właściwie Clemente Ignacio Delgado y Cebrián) urodził się w Hiszpanii 23 listopada 1761 r. W 19. roku życia wstąpił do Zakonu Kaznodziejskiego w Catalayud w prowincji Saragossa, gdzie rozpoczął studia teologiczne. Pod koniec nauki został wysłany na misję do Manili (stolicy Filipin), gdzie przyjął święcenia kapłańskie w 1787 r. Od 1790 r. przebywał na misjach w Wietnamie. Szybko nauczył się języka i rozpoczął pracę w seminarium duchownym. W wieku zaledwie 33 lat został mianowany biskupem koadiutorem Wschodniego Tonkinu

(konsekracja biskupia miała miejsce prawie dwa lata po decyzji papieża Piusa VI, dnia 20 listopada 1795 r.). Wielką troską otaczał seminarium i kapłanów pracujących w rozległej diecezji. Odwiedził niemal wszystkie placówki, docierając do nich wszelkimi środkami komunikacji, często pieszo. Podczas kolejnej fali prześladowań, w maju 1833 r. został aresztowany i przez 3 miesiące przetrzymywany był w małej klatce. Został ścięty 12 lipca 1833 r. ?Ojciec Wincenty Pham Hiêu Liêm OP urodził się na północy Wietnamu w szlacheckiej, pobożnej rodzinie. Naukę w seminarium rozpoczął w 12. roku życia. Dominikanie pomogli mu wyjechać na Filipiny, gdzie od 1738 r. działała legalna uczelnia teologiczna. W 1753 roku Wincenty wstąpił do Zakonu Kaznodziejskiego, a w 1758 r. przyjął święcenia kapłańskie. Po święceniach wrócił do Wietnamu, gdzie najpierw wykładał w seminarium, a potem poświęcił się ewangelizacji mieszkańców. Działalność ta uznawana była przez władze za nielegalną. 3 października 1773 r. został aresztowany ze swoimi dwoma świeckimi pomocnikami. Strasznie bity, był na noc zamykany w klatce. Potem przenoszono go do kolejnych więzień. Został ścięty 7 listopada 1773 r. razem ze spotkanym w jednym z więzień o. Casteñedą. ?Ojciec Hiacynt Casteñeda Puchasons OP urodził się 13 listopada 1743 r. w Walencji. Wstąpił do dominikanów w Hiszpanii i został wysłany na misje. Początkowo był w Chinach, gdzie został uwięziony i skazany na wydalenie. Powrócił do Makau (europejska kolonia na terenie Chin), skąd został wysłany do Wietnamu w 1770 r. Na terenie nowej misji od początku musiał ewangelizować w ukryciu. W końcu, 12 lipca 1773 r. został aresztowany i uwięziony w niehumanitarnych warunkach. W jednym z więzień spotkał współbrata o. Liêm, z którym został ścięty 7 listopada 1773 r. ?Dominik Pham Trong Kham urodził się ok. 1780 r. w Wietnamie w katolickiej, zamożnej rodzinie urzędniczej. Zdobył wykształcenie i został sędzią. Miał żonę i dzieci. Był tercjarzem dominikańskim. W okresie prześladowań udzielał schronienia misjonarzom (m.in. biskupowi Sampedro). W ramach represji jego dom zniszczono, a jego samego aresztowano. Został ścięty 13 stycznia 1859 r. razem z jednym ze swoich synów, Łukaszem Pham Trong Thin. ?Łukasz Pham Trong Thin urodził się ok. 1819 r. w katolickiej rodzinie. Tak jak ojciec był sędzią, a także dominikańskim tercjarzem. Został aresztowany w 1858 r., w czasie prześladowania chrześcijan. Mimo tortur nie dał się zmusić do podeptania krzyża. Został stracony tego samego dnia co jego ojciec, 13 stycznia 1859 r. ?Biskup Józef Melchór García-Sampedro Suárez OP, urodzony 26 kwietnia 1821 r. w północnej Hiszpanii, od dzieciństwa chciał zostać księdzem. W 1845 r. wstąpił do Zakonu Kaznodziejskiego, a w 1847 r. w Madrycie przyjął święcenia kapłańskie. W następnym roku wyruszył przez Filipiny do Wietnamu. Dotarł tam w lutym 1849 r. i rozpoczął pracę misyjną. W 1855 r. został mianowany biskupem koadiutorem i tytularnym biskupem Tricomia. 8 lipca 1858 r. został aresztowany i w klatce przewieziono go do stolicy. Został stracony w Hanoi 28 lipca 1858 r. ?Biskup Walenty Berrio-Ochoa OP urodził się w Hiszpanii 14 lutego 1827 r. w ubogiej, pobożnej rodzinie. Od dzieciństwa był u dominikanów, ponieważ jego ojciec, który był stolarzem, robił meble dla klasztoru. Walenty był ministrantem i już jako 12-latek deklarował, że chce wstąpić do Zakonu Kaznodziejskiego i jechać na misje do Wietnamu. Chłopięce marzenia spełniły się, choć nie od razu. Najpierw ukończył diecezjalne seminarium duchowne, 14 czerwca 1851 r. przyjął święcenia kapłańskie i jeszcze przez dwa lata pracował w tym seminarium. Dopiero w 1853 r. wstąpił do dominikanów i wyjechał na misje na Filipiny. W marcu 1858 r. przybył do Wietnamu i z powodu prześladowań od początku musiał się ukrywać. Biskup Józef Sampedro, sam zagrożony, mianował go swoim zastępcą (korzystając ze specjalnego przywileju). Msza św. z tej okazji była celebrowana potajemnie w nocy z 13 na 14 czerwca 1858 r. Mitra dla nowego biskupa została zrobiona z grubego papieru, a pastorał - z bambusa z końcem owiniętym słomą i okręconym papierem pomalowanym na złoto. Po trzech latach pracy misyjnej biskup Walenty został aresztowany 25 października 1861 r., a tydzień później, 1 listopada, stracony jednocześnie z biskupem Hieronimem Hermosillą OP i o. Piotrem Almato OP. Źródło: <https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/11-24a.php3> <https://deon.pl/wiara/sw-andrzeja-dung-lac-i-116-towarzyszy,49983>